

TAKIDA

från Ånge i västra Västernorrland kommer Takida, ett band som växt sig till ett av Sveriges största hårdrocksband. Hallowed tar ett samtal med bandet om deras framgångar och motgångar.

Historien om Takida börjar så långt tillbaka som 1999, då det begav sig var det tre ynglingar från Ånge (en liten by mitt i Sverige) som bestämde sig för att bilda band. Det bandet fick namnet Tender, vilket snart byttes mot Takida, ett namn som enligt vissa källor (som kanske kan ses som säkra) kommer från mangavärlden. En karaktär vid namn Gohei Takeda som tydligen skall vara björnjägare i serien Silver Fang.

Namnet Gohei känns också igen som en av bandets självproducerade alster. 'Gohei' var också den första skivan undertecknad hörde av bandet, den fick ett betydelsefullt intryck.

Takida har utvecklats en hel del sedan Gohei.

- Det var ju lustigt det, för just

den skivan; ja vad ska man säga om den skivan? Vi jobbade mer med lite tyngre komp och så, Robban har ju ändå sin röst men vi tänkte att vi, ja... berättar Tomas Wallin.

- Kanske lite mer riff, spekulerar Mattias Larsson och får medhåll.

- Ja lite mer riffbaserat och lite tyngre grejer. Sedan dess har vi väl, ja vad ska man säga? Det är fortfarande en hel del riffande, fortsätter Tomas.

Om Takidas skivor

Som åskådare är det ett ganska säkert kort att säga att bandet idag låter mognare än de gjorde när de släppte 'Gohei'.

- Sedan har vi väl utvecklats

som både musiker och låtskrivare hela bunten liksom, förklarar Mattias och får nickade medhåll från sina kollegor. De kommer fram till att bandet utvecklats både i form av rutin och i form av sitt konstnärskap.

Om Gohei:

- Ja, den skivan går väl inte till världshistorien. Inspelat på en helg också, förklarar Tomas och Mattias skjuter in att det inte är ett hafsverk för det, men på det örat vill inte Tomas lyssna och bestämmer att skivan är ett hafsverk.

- Ja, eller hastverk kan man väl inte säga men väldigt kompakt

Takida i sin luga i Östersund, här har tidigare storheter som Lasse Stefanz varit, vilken ära för Takidakillarna!

tid vi gjorde den på men den har ju sin charm, tycker Mattias. Undertryckt såg dock ingen charm när denne skrev recensionen på skivan då, han är dock mer positiv till skivan nu.

Om Bury the Lies:

- Den känns mer genomarbetad, tycker trumslagare Kristoffer Söderström.

- Kompositörmässigt har vi hjälps åt mer hela bunten det har givit en annan Touch över det hela sedan att vi har utvecklats en hel del sedan förra skivan för vi har ju turnerat en hel del. Det har ju gett sitt också och det märks, tycker Mattias.

Utvecklingen

Båda bandets två album på en label har gått bra och nått höga placeringar på de svenska topplistorerna men bandet vill inte tala om en snabb framgång.

- Jag tycker att vi haft en jämn kurva, säger Tomas. Den sentida exponeringen av bandet kanske har lett till att man får känslan av en snabb framgång, - den här sätningen har vi haft i fyra år tror jag, -99 startade vi, förklarar Mattias.

- Vi har synts mer i tidningarna

nu så det kanske är lätt att tro det, gissar Kristoffer.

Och visst kan han ha rätt i den saken, Takida syns mer i medierna nu än de gjorde förr när de själva producerade sina skivor och inte hade ett bolag i ryggen som kunde backa upp dem. På den tiden producerade och bekostade Takida allt själva och det hann bli en del.

- Det är bara de två sista som inte är det, det är väl fyra egna Mini-EP format och en fullängds, förklarar Mattias och får medhåll av Tomas.

Enligt uppslagsverket på Internet, Wikipedia, har Takida sålt 10 000 exemplar av dessa självproducerade alster, men den informationen kanske bör tas med en nypa salt eftersom det finns vissa faktafel rörande just Takida där.

Turnéerna

Takida var redan under den tiden ett flitigt turnerande band.

- Ja men ändå har det blivit mycket, mycket mer nu då naturligtvis. Det var någon som sa att på den tiden var vi världshistoriens slöaste band men jag vet inte om jag håller med om det för vi

jobbade rätt mycket faktiskt.

Nej men absolut det funkar ju så, man släpper en skiva och sedan spelar man och turnerar man, men det har väl blivit ganska mycket mer nu. Bandet har onekligen turnerat flitigt och har enligt egen utsago besökt bara Östersund vid fem-sex tillfällen.

Detta flitiga turnerande har hjälpt bandet att nå dit de nått idag.

- Det är ju en bra marknadsföring för gör man en bra konsert och folk tycker om det så sprids det, säger Tomas och får medhåll av de andra som också påpekar att det hjälper och att bra konserter får besökarna att vilja köpa bandets skivor.

Bandet tycker att de är goda marknadsförare av sin musik när de spelar.

- Alltså det är ju live det funkar, skiva går ju men jag tycker att det är skitsvärt att få till, det blir inte... det är live det ska vara alla band ska man uppleva live. Jag tror vi är ett bra liveband. Det är roligt och det skiner nog igenom att vi gillar det mot att

>>

Takidapublik i Östersund

spela i en studio där kanske man är själv bara med producenten och nöter ett riff hundra gånger, tycker Mattias och avslutar därmed detta stycke.

Nedladdning

Trots framgångar är dock inte allt frid och fröjd, siffrorna hade kunnat vara bättre. Bandet hade kunnat sälja mer skivor om det inte vore för en viss teknik som lagstiftarna inte hinner med att förebygga brott mot upphovsrättslagen kring.

- Vår målgrupp är väl också till nittio procent nedladdare. Och det är ju synd att det ska behöva vara så men så har tekniken blivit, tycker Tomas.

Och visst har han en poäng där, skivbranschen har ett stort problem med detta och det kostar bolagen men framförallt artisterna mycket pengar denna

olovliga nedladdning eller som det egentligen borde kallas: stöld av upphovsrättsskyddat material om det så är texter, musik eller film - det är lika mycket stöld oavsett.

Takida har dock ett förslag om hur problemet kanske kan uppmärksammas mer:

- Alla branscher ska under en begränsad tid få prova för att veta hur det är. Det skulle gå till så att du får stjäla om du vill, du får betala om du vill. Alltså alla tjänster och varor, att du får gå in på mataffären och hämta och det är ingen risk att du åker dit. Du får betala om du vill men du behöver inte, man skulle testa det i en månad eller någonting. Då kanske det skulle stramas åt lite grann. Möjligheten att marknadsföra och så på Internet tas ändå inte bort, man kan ha klipp och sådant för provlyssning man

får då möjlighet att lyssna ändå. Spridningen skulle inte dämpas någonting, förklarar Mattias och hans lösning är onekligen ett kreativt förslag som skulle göra att problemet med stöld av upphovsrättsskyddat material faktiskt skulle uppmärksammas på ett helt annat sätt.

Som det ser ut nu är det ett ignorerat problem och till och med en accepterad företeelse. Varför är inte snatteri eller annan stöld lika accepterat? Den här frågan var uppenbarligen något som medlemmarna i Takida hade funderat mycket kring och rätteligen så eftersom ER stöld drabbar dem.

Varför?

Är det kanske ungdomars moral som är dålig eller ligger det något annat bakom?

- Men är det inte vi som ska

>>

visa hur det funkar, att man inte stjälar. För dem är det inget konstigt, "har du laddat ned den nya skivan?" det är inte ens snack om att köpa liksom. Vi säger: "har du köpt nya av den?", förklarar Mattias och åskådliggör i två citat hur det ser ut idag med ungdomarna som inte har någon respekt för annans egendom och bara stjälar via Internet och vi lite äldre som inte haft dator sedan barnsben och som i större utsträckning vill göra rätt för sig.

- Vi borde ge dem stryk, tycker Mattias.

- Eller göra dåliga låtar, säger Tomas och hävdar att det skulle minska nedladdningen.

Enligt undertecknad och DIRK-forskningsinstitut är denna stöld ett tydligt bevis på samhällets förfall hur Heder, Moral och Ärlighet allt mer blir något som nämns i böcker eller porträtteras i filmer, en verklig människa har tur om hon får uppleva det i verkligheten. Köp Takidas skiva istället för att stjäla den på Inter-

net tycker båda undertecknad och bandet.

Östersund

Eftersom bandet skulle spela på Folkets Hus i Östersund frågar jag vad bandet tycker om Östersund:

- Det är kallt och blåsig, hävdar Tomas och det är ungefär vad vi får fram. De andra grejerna bandet säger om att publiken är livad och det är bra tryck, den saken kan vi glömma efter att jag iakttagit större delen av publiken på folkets hus som mer eller mindre sov stående mitt på golvet. Synd på ett gott framträdande!

Bandet vill spela på Storsjöyrans igen, säger de när ämnet berör Östersund.

- Det brukar vara ett jävla tryck på spelningarna. I Badhusparken var det ju enormt. Vi spelade först då och det var insläpp vid halv sju och vi spelade sju, de fick skjuta på det för att det var hundra meter med kö. Så badhusparken var smockfull vid kvart över

sju så det var helt enormt, förklarar Mattias.

Andra spelningar

Den avslutande delen får handla om turnéminnen, Takida som gjort sig ett namn genom sitt extensiva turnerande borde onekligen ha både ett och två minnen från detta.

- Jävligt bra fråga, men festivalspelningarna vi gjorde i fjol, tycker Tomas.

Mattias förtydligar Tomas uttalande med att nämna att det var Storsjöyrans och Pite Dansars och ler som var spelningarna på festivalerna. Tomas säger att han gillar festivaler för att:

- Då kommer det mycket folk från hela Sverige, från omgivningarna det är inte bara folk från Östersund på yran till exempel. Mattias tycker att:

- Man oftast kan se några band själv. Trummisen går ofta emot strömmen lite grann sägs det och Kristoffer har en lite annan syn på det här med höjdpunkterna.

>>

- De två första vi gjorde på den här turnén var höjdpunkter för mig, på Lisebergshallen i Göteborg och Arenan i Stockholm.

Och han får medhåll från de andra.

- Då vi hade Linda Lampenius som gäst, påpekar Tomas.

- Ja vi har två lugnare låtar som hon spelade fiol på det var rätt häftigt, tycker Mattias.

- Hon har en dyr fiol, tillägger Kristoffer.

- Helvete viken dyr fiol hon hade. "Vad kostar den här du har med dig nu då?" (pratar finlandssvenska) "ja, den här kostar två miljoner" bara stråken kostar 200'000, en sån där hästsvans, instämmer Mattias.

- Fan tänk att köpa ett plektrum för 200'000, så får Tomas avsluta stycket.

Avslutning

Nu återstår det då bara att, som de brukar säga, knyta ihop säcken och det gör vi med att blicka framåt en sisådär tre till fyra år, till en tid då vi har svävande bilar och färdas konstant i rymden.

Jag sa ingenting och svävande bilar och rymdar till mina intervjuoffer utan frågade dem om vad som väntade och detta är vad som väntar:

- Det är utlandet som gäller, vi har inte försökt med det tidigare. Nu har vi en strategi för det och har byggt upp en stark grund att stå på här i Sverige. Det känns som att vi har tränat och nu är det snart skarpt läge, säger de.

Utlandet kan nog vara något, bandet har bara gjort några ströspelningar i Norden utanför Svea Rikes gränser. Men på självförtroendet är det inget fel:

- Den här genren är skitliten i Sverige, lyckas man här så... om du kollar hur många band som spelar sådan här musik i Sverige det är väl inget. Så jag tror det kan fungera ganska bra i Tyskland, Japan och USA. Jag tror att

Vad är det för fotografi han har på tröjan egentligen? Och byxor? Han ser ju för tusan ut som en tönt! ;)

vi har en jävligt god chans säger Mattias.

- Ja, det känns som att vi har jävligt mycket kvar att göra faktiskt. Vi har några ställen kvar att spela på, adderar Tomas.

Undertecknad är böjd att hålla med om att bandet har några ställen kvar att spela på men om de sköter sina kort väl och är lika underhållande som ryktet säger

och som de bitvis var i Östersund kan undertecknad lova att det kommer att flyta smärtfritt med utlandssatsningen. Vi på Halloween önskar allt lycka till.

Som avslutande ord säger bandet bara:

- Köp skivan så att vi har råd att göra en till.

Dir.K.